

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΡΩΜΥΛΙΑ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ Α' ΣΕΛΙΔΟΣ

τρίτην φοράν εισέρχονται εις τὰς βορείους ελληνικάς επαρχίας ὡς ἐντολῶν τῶν Γερμανῶν, ἀνευ κηρύξεως πολέμου, ἀνευ ἀντιστάσεως, ἀφοῦ ἡ προηγηθεῖσα εισβολὴ τῶν Γερμανῶν εἶχε τελείως ἀφολίσει τὸν ελληνικὸν λαὸν καὶ οὕτω ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς ἤρπαστο τῶν φθόνων, δημοσιῶν καὶ ἀπελάσεων τῶν πολυπαθόντων κατοίκων τῆς Βορείου Ἑλλάδος, ὧν ἀνω τῶν 50.000 ἐδολοφονήθησαν καὶ ἀνω τῶν 300.000 ἐξεπατρίσθησαν, εἴτε βιαίως ὑπὸ τῶν Βουλγάρων εἰς καταναγκαστικά ἐργα καταδικασθέντες, εἴτε οικισθῆναι δοκιμῇ ἠδυνήσαν φεύγοντες τὴν βουλγαρικὴν θηριωδίαν, καὶ ἐνῶ τρίτῃ ἐπάρταντο εἰς Βουλγαρίαν, σύσσωμος ὁ βουλγαρικὸς λαὸς διὰ συλλαλητηρίων ἐξεφράζε τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὴν σύμμαχόν του Γερμανίαν.

Ὁ ἐπὶ ἐκαστοῦ διεξυμνήθη τοῦ ἀμερικανικοῦ εἰς Σόφίαν κολλεγίου, μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του ἐκ Βουλγαρίας τὸ 1942, ἐδήλου ὅτι κοῦδέν τὸ ἀναλθεώτερον τοῦ ὅτι δῆθεν ἡ θέλησις τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ ἐξεβιάσθη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως Φίλωφ.

Ὅλος ὁ βουλγαρικὸς λαὸς ἀνευ ἐξαρτήσεως ἐπαίρει τὴν μετὰ τὸν Γερμανῶν σύμπραξιν, ὧν ἤρχοντο τὴν νίκην.

Δόλιοι καὶ αἰμοδιψεῖς οἱ Οὐνοβούλγαροι οὗτοι, ἀφ' ἧς περὶ τὸ 376 μ.Χ. κατήλυν εἰς τὴν Βαλκανικὴν ἐκ τῆς περιοχῆς τοῦ ποταμοῦ Βόλγα, ἔδρασαν ὡς μάστιγες τῶν ἐλληνικῶν αὐτῶν χωρῶν. Καταλαβόντες δὲ περὶ τὸ 679 μ.Χ. τὴν μεταξὺ Δουναβέως καὶ Αἰμοῦ χώραν (τότε Μοισίαν καλουμένην) ἐγκατεστάθησαν ἐκεῖ τῇ συναινέσει τοῦ Αυτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Κωνσταντίνου τοῦ Πρώτου.

Εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην δὲ καὶ ἦδη νὰ περιρροισθῶν ἀπὸ ἀνδρομέων τῶν ἄλλων ἐλληνικῶν χωρῶν, εἰς ἃς ἐξηλλώθησαν καὶ ἀποδιδόμενοι εἰς τὴν Ἑλλάδα.

1ον) Διότι ἡ περιοχὴ αὕτη ἐν ἡ ἀπὸ τοῦ 679 μέχρι τοῦ 1885 ἐξησαν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀνήκουσα αὐτοῖς.

2ον) Διότι οὕτω θὰ καταστῶσιν ἀνίκαναι νὰ συνεχίσωσι τὸ ἐγκληματικὸν αὐτῶν ἔργον.

3ον) Διότι ἡ Ἀνατολικὴ Ρωμυλία καὶ Μακεδονία ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων εἶναι χώρα ἐλληνικαί.

4ον) Διότι δὲν εἶναι δυνατόν εἰς λαὸν ὑπερῶντα μέγαν ἐγκληματικὸν πολέμου καὶ ἡττηθέντα νὰ μὴ ἐπιέλθῃ ὡς δικαία ποινὴ τοῦλάχιστον ἡ ἀποδοσις εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐλληνικῶν χωρῶν, ἃς κατώρθωσε διὰ δόλου καὶ ἐγκλήματος νὰ ὑφαρπάσῃ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐξηκονταετίαν.

5ον) Διότι κατὰ τοὺς δύο τελευταίους μεγάλους ἀπελευθερωτικοὺς πολέμους τῶν Συμμάχων, ἐτάχθη μετὰ τοὺς ἐχθρούς των, ἐστρεψε τὰ ὅπλα κατ' αὐτῶν καὶ δι' ὅλων τῶν μέσων κατεπόλεμσεν αὐτούς.

6ον) Διὰ λόγους ἀσφαλείας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Αἰγαίου, τῆς αυτοκρατορικῆς αὐτῆς οδοῦ τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

Οὕτω, ἡ χάρις τῶν βορειοανατολικῶν συνόρων τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ Εὐρείου Πόντου διὰ τῶν κορυφογραμμῶν τοῦ ὄρους «Αἰμος», τῶν τῆς ὁροσειρᾶς Ἰχτιμάνσκα, διερχομένη διὰ τοῦ κόμβου τῶν ὀρέων Ρίλου, Ὁρδῆλου καὶ Σκομίου καὶ προχωροῦσα ἐπὶ τῶν κορυφογραμμῶν τῶν βορείων τῆς Τζουμαγιάς καὶ τοῦ ὄρους Πλάσκοβίτσα, δίδει τὸ ἀπαιτούμενον βάθος εἰς τὸ βορειοανατολικὸν τμήμα τῆς Ἑλλάδος, τῆς ὁποίας ὁ βραχίον ἀπὸ Θεσσαλονίκης — Δοιράνης μέχρις Ἀλεξανδρουπόλεως — Καραγάτς διὰ τῆς ἡδὴ ὀφισταμένης ὁροπετικῆς γραμμῆς, ἀπεκρίσθη τοῦ Αἰγαίου 90 μέχρι καὶ 30 μόνον χιλιόμετρα, εἶναι καταβεβηκασμένος εἰς ἀποκομὴν ἐκ τοῦ κυρίου σώματος τῆς Ἑλλάδος εἰς πρώην

ἐκ βορρᾶ αἰφνιδιαστικὴν ἐπίθεσιν, ἀποκομὴν ἣν ἐπὶ πλέον μεγάλως διευκολύνει καὶ ἡ διαδρομὴ τῆς μόντης σιδηροδρομικῆς γραμμῆς τῆς ἐξυμνήτουσσης τῶν βραχίων τούτων, ἥτις εἰς τὰς σημεία ἐγγύτατα τῶν συνόρων εὐρίσκεται.

Οὕτω ἡ Ἑλλάς μὲ δόρεια σύνορα τὰ ὡς ἀνω περιγραφόμενα ἀσφαλίζεται ἐκ τῶν βορειοανατολικῶν ἐπιδρομῶν, σταθεροποιεῖ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Αἰγαίου καὶ ἀπολαμβάνει τῆς ἱκανοποιήσεως διὰ τὴν μεγάλην αὐτῆς συμβολὴν εἰς τὸν ὅπρ τῶν ἐλευθερίων μέγαν ἀγῶνα τῶν συμμάχων, οὗτοι δὲν πρέπει νὰ λησμονεῖται ὅτι, μόνος τότε σύμμαχος τῆς ἀγωνιζομένης δεινῶν ἀγῶνα Μεγάλης Βρετανίας, ὀδηγούμενος ἀπὸ τὸ ἐμφυτον εἰς αὐτὸν αἰσθηματὶς τῆς ἐλευθερίας, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς κατετρόπωσε καὶ κατεξηντέλειε μίαν ὀλοήληρον καὶ πάντοτε αὐτοκράτορσαν, ὅτι χάρις εἰς τὰς νίκας του αὐτῆς, χάρις εἰς τὴν ἀντίστασιν του κατὰ τῆς ἐπὶ μεγαλυτέρας καὶ σιδηροδρομικοῦ Γερμανίας, ἡ κατὰ τῆς Ρωσίας ἐκστρατεία τοῦ Χίτλερ ἐπεβραδύνθη εἰς τὸν ὅσον ὥστε νὰ μεταβληθῶσιν ὑπὲρ αὐτῆς αἱ συνθήκαι καὶ νὰ σοῦθ, ὅτι χάρις εἰς τὸν ἡρωισμόν του μικροῦ καὶ ἀνευ σχεδὸν πολεμικῶν μέσων ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὅτι χάρις εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἀντίστασιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἡ δυσμενὴς μέχρι τότε διὰ τοὺς συμμάχους πορεία τῶν ἐπιχειρήσεων μετεβλήθη ὑπὲρ αὐτῶν, ἡ δὲ Ἑλλάς θησαυρίζουσα κατέκειται ὀλοκαύτου τῶν ἀντικειμένων ἰδεῶν καὶ τῆς πρὸς τοὺς συμμάχους ἀφοσιώσεως τῆς.

Ε. Α. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ
Ἀντιστράτηγος ἐ.δ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τ.Α.Κ.Ε.

Τὸ Τ.Α.Κ.Ε. δέχεται προσφορὰς διὰ τὴν ἀγορὰν ἐνὸς ἢ 2 χρηματοκιβωτίων ὑπερασφιστῶν χώρα ὀλοκαῦτου τοῦλάχιστον 9,89 τοῦ κυβικοῦ μέτρου.
Πληροφορίαι 9—12 εἰς τὰ Γραφεῖα Κορνάρου 4.

ΚΑΡΜΠΟΝ ΓΚΕΧΑ DUREX εἰς κυτὰ τῶν 100 φύλλον ὄρας, 5 χιλ. κατὰ κυτίν. Δι' ὀλίγας ἡμέρας, Γ. Δ. ΣΚΟΥΡΗΣ Στὰς Νικολοῦδης 17. Τηλέφ. 25-384.

ΕΚΤΑΚΤΟΙ
Εκπτώσεις
16-31 ΜΑΙΟΥ
ΕΛΒΕΤΙΚΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΜΑΙ
Therm
ΤΑ ΑΝΩΤΕ
ΑΝΤΙΠΡΟΣ
Δ.ΒΡΕΚΟΣΙΣ Α
ΕΚΘΕΣΕΙΣ: ΑΥΓΟΥΣΤΗΣ
ΗΛΕΚΤΡΑ

17/5/4

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Μπιντὴ ἐπρόκειτο νὰν ὁπως ὁρίσῃ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ, ἣ ὁποία νὰ ἐξετάσῃ τὸ μέλλον τῆς Γερμανίας καὶ νὰ μελετήσῃ τὰ προβλήματα τῆς κατοχῆς αὐτῆς ἰδίᾳ δὲ τὸ μέλλον τοῦ Ρουρ, Ρηνανίας καὶ Σάαρ, τὴν μέλλουσαν ὀργάνωσιν τῆς Γερμανίας, τὰ πιθανὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐπανορθώσεων, τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν ζωνῶν κατοχῆς καὶ τὸ ζήτημα τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως τῆς Γερμανίας. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ ὑπεβάλλῃ τὴν ἐκ

δόχου ὅπου ἐπὶ ὅσον σαμπάνισιν εἰς ἡμεῖς ἀλλήλων.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ Κ. ΜΠΕΡΝΣ

Ὁ κ. Μπέρνς μετὰ τὸ πέρας τῆς διασκέψεως ὁμιλῶν πρὸς τοὺς δημοσιογράφους, εἶπεν ὅτι μετὰ τῆς διασκέψεως τῶν τεσσάρων ὑπουργῶν ἐν Λονδίνῳ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον, καὶ τῆς παρούσης διασκέψεως, ὑπάρ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ Εἰς τὴν Γ' Σελίδα

κοῦ λαοῦ εἰς τὴν ἐμπροστίαν ὅπου τῶν μεγάλων συμμάχων μας ἀναγνωρίσιν τῶν τρομακτικῶν θυσιῶν καὶ τῆς ὅλης ἐξαιρετικῆς συμβολῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν νίκην τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως.

Νομίζω ὅμως ὅτι ἀπὸ σήμερον ἰδῶ, ὅποτε ἡ ἔθνικὴ ἀντίπρσσωπεῖα διὰ τῆς συμπληρώσεως τοῦ Προεδρείου τῆς εὐρίσκειται ΣΥΝΕΧΕΙΑ Εἰς τὴν Γ' Σελίδα

ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΜΑΣ ΔΙΚΑΙΑ

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΡΩΜΥΛΙΑ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

Τοῦ κ. Ε. Α. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ, ἀντιστρατήγου ἐ. ἀ.

Ἡ Ἀνατολικὴ Ρωμυλία, ἀποτελοῦσα τὸ βόρειον τμήμα τῆς Θράκης, καθορίζεται πρὸς βορρᾶν ὑπὸ τοῦ ὁρίου Αἰμος (φυσικοῦ ὁρίου τῶν ἐν τῇ Βαλκανικῇ ἑλληνικῶν χωρῶν), πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ τοῦ Εὐξείνου Πόντου, πρὸς δυσμὰς ὑπὸ τοῦ ὁρίου Ἰχτιμάνσκα καὶ πρὸς νότον ὑπὸ τῶν νοτιῶς τῆς Φιλιππουπόλεως καὶ βορείως τῆς Ἀδριανουπόλεως ὁριζῶν. Εἰς τὴν χώραν ταύτην, ἐκτάσεως ὁλικῆς 35814 τ. χμ. καὶ πεδινῆς περὶ τὰ 18000 τ. χμ. ἐκκαλεῖται καὶ ἰδίᾳ ἀπὸ τῶν βυζαντινῶν χρόνων καὶ μέχρις ἐσχάτων ὁ Ἑλληνισμὸς ἐκυριαρχεῖ διὰ τε τῆς πυκνότητος αὐτοῦ, τῆς Ἐκκλησίας, τῶν σχολείων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ, ἀποκαλούμεν ὡς ἐκ τούτου καὶ «Ρουμ-Ἰλη» ἢ τοῖς ἑλλήνων «Ἰλιαν». Τοιαύτη δ' ἦτο εἰς τὴν χώραν ταύτην ἡ ὑπεροχὴ τῶν ἑλλήνων, ὥστε κατὰ τὴν συνταξίν τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς Χάρτου τῆς 26 Ἀπριλίου 1879 ὡς αὐτονομίου ἐπαρχίας καὶ αὐτὸς ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἀνθελληνικωτάτης τότε ἀσκήσεως πολιτικῆς Ἀυστρίας ν' ἀναγκασθῇ ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἑλληνικότητα αὐτῆς καὶ ὑποστηρίξῃ ὅτι καὶ ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἦτο ἐνδεδειγμένη ὡς ἐπίσημος τοιαύτη.

Ἡ Φιλιππούπολις, ὁ Πύργος, ἡ Στενήμαχος, ἡ Σωζόπολις, ἡ Ἀγχιάλος, ἡ Ἀγαθόπολις, τὸ Βασιλικὸν καὶ πλείοται ἄλλαι πόλεις καὶ χωριόμοι αὐτῆς, πολλὰ τῶν ὁποίων ὑπὸ τῶν βυζαντινῶν ἐκτίσθησαν ὡς ἡ Στάρα—Ζαζόρα, ἡ τότε Βερόνη ἢ Εἰρηνούπολις καλουμένη, ἡ Μεσημβρία, ἡ Περιστέρα καὶ ἄλλαι κατασκευάζοντο καθ' ὁλόκληρον τὴν μεγάλην πλειοψηφίαν ὑπὸ ἑλλήνων. Εὐθύς ὁμως μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς συνθήκης τοῦ Ἀγίου Στεφάνου ὑπέστησαν οὗτοι τὸν συστηματικὸν διωγμὸν τῶν Βουλγάρων, τῆς παρεξαιρέτου εἰς τὰς ἑλληνικὰς χώρας βαρβαρῶς αὐτῆς φυλῆς, ἥτις καὶ τελείως ἠδιαφόρησε πρὸς τοὺς Ρώσους, κατὰ τὸν Ρωσοτουρκικὸν πόλεμον. Φόνοι διδασκάλων, φυλακίσεις καὶ δολοφονίαι προκρίτων, κατασχέσεις σχολείων καὶ ἐκκλησιῶν, παντὸς εἶδους κακουργίαι ἐπληξάν τὸν ἀκμάζοντα ἐκεῖ Ἑλληνισμόν, ὅστις σχεδὸν συμπαγῆς ἐξῆκναιτο ἀπὸ Τσιανόρου μέχρις Αἰμου καὶ τῶν βορείως Κωνσταντίνου, Σκοπίων καὶ Ἀχρίδος ὁριζῶν. ὡς σαφὲς καὶ ἐθιολογι-

κὼς χάρτης 1887 τοῦ Γεωγραφικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Λονδίνου «Στάμφορντ» δεῖκνυται.

Ἡ κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ ἔτους 1878 μεγάλη ἔκθεσις τοῦ Ἀγγλοῦ προέξοντος τῆς πόλεως «Πύργος» BROPHY, ἡ ἀναφορά τοῦ Ἀγγλοῦ συνταγματάρχου WILSON, σταλέντος ἐπὶ τόπου ὅπως ἐξετάσῃ τὴν κατάστασιν, πιστοποιοῦν ὅλας αὐτὰς τὰς κατὰ τῶν ἑλλήνων κακουργίας. Αἱ διαμαρτυρίαι τῆς 18ης Μαρτίου 1878 τῶν προκρίτων Φιλιππουπόλεως πρὸς τὰς Κυβερνήσεις Ἀγγλίας, Γαλλίας, Γερμανίας καὶ Αὐστρίας, ὁ «Ὀργανικὸς Νόμος» τῆς 26ης Ἀπριλίου 1879, περιλάμβαναν 495 άρθρα, περὶ αὐτῶν καὶ κανονισμοὺς δι' οὓς ἡ συντάσας αὐτὸν «Διεθνὴς Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ» ἐπέβλεπε τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ὀρθοκτικὴν καὶ ἐκπαιδευτικὴν ἐλευθερίαν, ὁδολῶς ἴσχυσαν πρὸς ἀποτροπὴν τῶν ἐγκλημάτων αὐτῶν. Παρὰ ταῦτα ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει συνεληθῆσα συνδιάσκεψις ἐπεκύρωσε τὸ μέγα κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀδίκημα τῆς (διὰ πραξικοπημάτων γενομένης τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1885) προσαρτήσεως τῆς ἑλληνικῆς ταύτης ἐπαρχίας εἰς τὸ βουλγαρικὸν κράτος.

Οἱ διώγμοι καὶ μετὰ τὴν προσάρτησιν, ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς καὶ πληρῶς ὀργανωμένου ὑπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ κράτους, συνεχισθέντες, ἐλαβον κατὰ τὰ ἔτη 1905—1906 ὁμαδικὸν χαρακτήρα. Ἀρχιερεῖς, διδασκαλοὶ καὶ πολῖται καὶ πάλιν δολοφονοῦνται, κακοποιεῖνται καὶ ἐκδιώκονται. Ἑλληνικοὶ νοσοῖ, σχολεῖα καὶ εὐαγὴ ἱδρύματα λεηλατοῦνται καὶ κρινίζονται. Πόλεις ὡς ἡ Ἀγχιάλος καίονται. Ἐν τούτοις ἡ ἑλληνικὴ αὕτη ἐπαρχία, ὡς ἐπαθλὸν ὅλων αὐτῶν τῶν ἐγκλημάτων, ἀπέτελεσε μέχρι σήμερον τμήμα τοῦ βουλγαρικοῦ κράτους.

Μετὰ τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου, δι' ἣς ὁ Βάρβαρος λαὸς ἐπέτυχεν τὴν αὐτονομίαν καὶ μετὰ προσάρτησιν τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, ἤρξατο ὡς καὶ ἐκεῖ ἐπράξε συστηματικὸν προγράμματος ἐξοντώσεως καὶ τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλληνισμοῦ πρὸς δημιουργίαν τεχνικῆς βουλγαρικῆς πλειοψηφίας. Τὸ σχολεῖον, ἡ ἐκκλησία, αἱ ὑποτροφίαι κατ' ἀρχάς, αἱ δολοφονίαι προϋκόντων ἑλλήνων καὶ διδασκάλων, αἱ πυρπολήσεις ἑλληνικῶν χωριῶν καὶ πόλεων κατόπιν, ὑπῆρξαν τὰ πρὸς τοῦτο μέσα. Πάν

ἐγκλημα διαπράττεται. Τὸ πῦρ, ὁ σὺν δολοφονία, ἡ δυναμίτις τίθενται εἰς ἐνέργειαν. Σκορπίζεται ὁ τρόμος καὶ ἡ ἀπελπισία. Τὸ Κρούσοβον, ἡ περιφάνης τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀκρόπολις, πυρπολεῖται. Ἐμπρησμοί, συμπλοκαὶ καὶ φόνοι κατ' εἰς αὐτὴν τὴν Θεσσαλονικὴν λαμβάνουσι χώραν τὸ 1902. Οἱ κατοικοὶ τοῦ Μελενίκου, τοῦ Νευροκοπίου, τῆς Τζουμαγιάς, τῆς Στρωμνίτης τῶν ἀκροπόλεων τούτων τοῦ ἐν τῇ μέσῃ Μακεδονίᾳ Ἑλληνισμοῦ, ποικιλοτρόπως διώκονται, ἐνῶ συστηματικὴ ἀποστολὴ Βουλγάρων πρὸς νόθευσιν τῆς συνθέσεως τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἐντονος προπαγάνδα εἰς τὸ ἐξωτερικόν, διενεργοῦνται. Πάν ψεῦδος, πᾶσα ἀτιμία, πᾶν ἐγκλημα εἰς ἐνέργειαν τίθενται. Ἠλπίσαν οὕτω νὰ ἐπιτύχωσι τὴν ἐπεμβάσει τῶν Μεγάλων Δυνάμεων αὐτονομίαν τῆς ἑλληνικωτάτης ταύτης χώρας, ἵνα ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ διὰ πραξικοπημάτων πραγματοποιήσωσι καὶ τὴν προσάρτησιν αὐτῆς εἰς τὸ βουλγαρικὸν κράτος, ὡς ἐν ἔτει 1885 ἐπέτυχον καὶ διὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν.

Συνεχίζοντες τὴν κτηνώδη αὐτῶν δράσιν, τρεῖς οἱ Βούλγαροι ἐντὸς τριακονταετίας εἰσέβαλον ἐντὸς καὶ αὐτῶν τῶν βορείων ἐπαρχιῶν τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους, συμμαχῆσαντες δὲ μετὰ τῶν ἐχθρῶν τῶν μεγάλων συμμάχων μας καὶ κατὰ τοὺς δύο τελευταίους μεγάλους πολέμους, ἔκαμαν τὴν ἐκ πείρας γνωστὴν ἀνάσχυτον στροφὴν εὐθύς ὡς ὁριστικῶς ἡ πλάστιγξ ἐκκλινεν ἐναντίον τοῦ Ἀξονος καὶ ἀφού ἐφόνευσαν μερικὰς δεκάδας θῆθεν ὑπευθύνων Βουλγάρων εἶχον τὸ θράσος νὰ ἀξιώσιν ὅπως θεωρηθῶσι καὶ συνεμπόλεμοι.

Τὴν αἰφνιδιστικὴν καὶ δολοφονικὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπιθεσίαν τῶν τοῦ 1913, μετὰ τὴν ἥτταν τῶν ἀπέδωσαν εἰς τὸν Φερδινάνδον καὶ τὸν Σοβῶφ. Τὴν δολοφονικὴν κατὰ τὸ 1914 ἐπιθεσίαν εἰς τὰ νῦνα τῆς Σερβίας, νίκης μέχρι τότε τοὺς Γερμανοαυστριακοὺς καὶ τὰ ἐγκλήματα τῶν κατὰ τῶν βορείων ἐπαρχιῶν τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους, εἰς ἃ ὁπισθεν τῶν Γερμανῶν διὰ δευτέραν φοράν προέβαινον, εἰς τὸν Φερδινάνδον καὶ τὸν Ροδοσλάφωφ. Σύμμαχοι καὶ πάλιν κατὰ τὸν τελευταῖον μέγαν πόλεμον οἱ Βούλγαροι μετὰ τῶν ἐχθρῶν τῶν μεγάλων συμμάχων μας, διὰ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ Εἰς τὴν Γ' Σελίδα

18/5/46